

HØJESTERETS DOM

afsagt onsdag den 4. november 2020

Sag BS-58874/2019-HJR
(2. afdeling)

Gentofte Kommune
(advokat Svend Erik Holm)

mod

Skattestyrelsen
(advokat Steffen Sværke)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 17. afdeling den 3. december 2019 (B-2041-17).

I pådømmelsen har deltaget syv dommere: Jon Stokholm, Vibeke Rønne, Henrik Waaben, Lars Hjortnæs, Lars Apostoli, Anne Louise Bormann og Kristian Korfits Nielsen.

Påstande

Parterne har gentaget deres påstande.

Retsgrundlag

Dødsboskatteloven blev indført ved lov nr. 1221 af 27. december 1996. Lovens § 92, stk. 1 og 4, var dengang sålydende:

” Af dødsboskatten som nævnt i § 30 og af mellempriodeskatten som nævnt i § 14 tilfalder 2/5 den kommune, hvortil afdøde svarede kommuneskat på dødsfaldstidspunktet, og 1/5 den amtskommune, hvortil afdøde svarede amtskommuneskat på dødsfaldstidspunktet. Var afdøde ikke pligtig at svare kommuneskat på dødsfaldstidspunktet, tilfal-

der den kommunale andel af skatten den kommune, der har taget stilling til spørgsmålet om boets skattefritagelse efter § 6, mens den amtskommunale andel af skatten tilfalder den amtskommune, hvortil den pågældende kommune hører.

...

Stk. 4. Kommunens og amtskommunens andel af dødsboskatten som nævnt i § 30 og af mellempriodeskatten som nævnt i § 14 afregnes af staten den 1. december i året efter det kalenderår, hvori skæringsdagen i boopgørelsen ligger. Den 1. december hvert år sker der desuden afregning af kommunernes og amtskommunernes andele af de beløb af dødsboskatten og mellempriodeskatten, der som følge af ændringer i skatteansættelser er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning."

I lovforslagets bemærkninger til bestemmelserne (Folketingstidende 1996-97, tillæg A, lovforslag nr. L 90, s. 2311) er anført bl.a.:

"Det foreslås i *stk. 1*, at kommunen skal have en andel på 2/5 og amtskommunen en andel på 1/5 af dødsboskatten og af mellempriodeskatten, når der foretages afsluttende skatteansættelse.

...

Det foreslås i *stk. 4*, at kommunens og amtskommunens andel af dødsboskatten og mellempriodeskatten afregnes af staten den 1. december i året efter det kalenderår, hvori boet afsluttes.

Bestemmelsen svarer til den gældende regel i kildeskattelovens § 64, stk. 2, men er tilpasset efter, at bobeskatningsperioden fremover ikke opdeles i indkomstår, jf. § 19, stk. 2."

§ 92, stk. 4, blev ved lov nr. 166 af 24. marts 1999 affattet således:

Stk. 4. Kommunens andel af indkomstskatter for mellemprioden som nævnt i §§ 12 og 14 samt af dødsboskat som nævnt i § 30, henholdsvis amtskommunens andel af indkomstskat for mellemprioden som nævnt i § 14 samt af dødsboskat som nævnt i § 30 afregnes af staten over for kommunen og amtskommunen på grundlag af de oplysninger, der foreligger 1. maj i året 2 år efter dødsåret. Afregning sker med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december i det pågældende kalenderår. Den 1. maj hvert år sker der desuden en opgørelse af kommunernes og amtskommunernes andele af de beløb af dødsboskatten og mellempriodeskatten, der som følge af ændringer i

skatteansættelser m.v. er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning. De opgjorte beløb afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december i det pågældende kalenderår.”

I lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen (Folketingstidende 1998-99, tillæg A, lovforslag nr. L 87, s. 2178) hedder det bl.a.:

”Dødsboskattelovens § 92, stk. 4, indeholder regler for den tidsmæssige afregning mellem stat og kommuner samt amtskommuner af mellempriodeskat ved afsluttende skatteansættelse og af dødsboskat.

Efter de gældende regler foretager staten en manuel afregning af kommunernes og amtskommunernes andel af mellempriodeskatten og dødsboskatten den 1. december i året efter det kalenderår, hvori dødsboet afsluttes. Ved afregningen skal skatten fordeles med 2/5 til kommunen og 1/5 til amtskommunen.

Afregningen til kommunerne forudsætter, at der sker en manuel opgørelse af, hvor store beløb, den enkelte kommune skal have afregnet.

Inden afregningen finder sted, skal de foreløbige skatter, som afdøde har betalt eller skulle have betalt i det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, annulleres i det maskinelle slutskattesystem, hvor den årlige fordeling af personskatter til kommunerne normalt foretages, for at undgå, at der sker dobbeltafregning af afdødes skatter til kommunerne. Denne annullering sker manuelt.

Statens fordeling af slutskattebeløb til kommunerne vedrørende et bestemt kalenderår sker på baggrund af oplysninger, som foreligger opgjort 1. maj i året 2 år efter kalenderåret. Afregningen, der sker via slutskattesystemet, finder sted den efterfølgende 1. oktober, 1. november og 1. december.

Det foreslås, at der sker en tilpasning af reglerne for den tidsmæssige afregning af mellempriodeskat ved afsluttende skatteansættelse og dødsboskat til de regler, der gælder for afregning af de almindelige slutskattebeløb. Dvs., at afregningen af de nævnte skatter foreslås at ske 1. oktober, 1. november og 1. december i år 2 efter det år, hvori dødsfaldet har fundet sted. Herved opnås, at afregningen af mellempriodeskat og dødsboskat kan ske maskinelt og følge den normale årlige afregning af slutskattebeløbene i slutskattesystemet.

Det foreslås endvidere, at der tilsvarende sker ændring i det tidspunkt, hvor der sker afregning af beløb, der som følge af ændringer i skatteansættelser er ført i tilgang eller afgang siden forrige afregning.

Efter forslaget sker der den 1. maj hvert år en opgørelse af kommunernes og amtskommunernes andele af de pågældende skatter, der som følge af ændringer i skatteansættelser er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning. De opgjorte beløb afregnes med en tredjedel hver den 1. i månederne oktober, november og december i det pågældende kalenderår. Opgørelsen pr. 1. maj vil også omfatte skat vedrørende skatteansættelser, der er foretaget så sent, at der ikke kan ske afregning af skatten efter de almindelige afregningstidspunkter.

Der foreslås ikke ændringer i fordelingen af skatterne mellem stat og kommuner.”

Dødsboskattelovens § 92 blev ændret ved lov nr. 514 af 7. juni 2006, som navnlig indebar en anden fordelingsnøgle i stk. 1, og at bestemmelserne i 3. og 4. pkt. i stk. 4 blev ophævet. § 92, stk. 1 og 4, er herefter sålydende:

”Af dødsboskatten som nævnt i § 30 og af mellempriodeskatten som nævnt i § 14 tilfalder 1/3 den kommune, hvortil afdøde svarede kommuneskat på dødsfaldstidspunktet, og 2/3 tilfalder staten. Var afdøde ikke pligtig at svare kommuneskat på dødsfaldstidspunktet, tilfalder skatten efter 1. pkt. staten.

...

Stk. 4. Kommunens andel af indkomstskatter for mellemprioden som nævnt i § 14 samt af dødsboskat som nævnt i § 30 afregnes af staten over for kommunen på grundlag af de oplysninger, der foreligger den 1. maj i året 2 år efter dødsåret. Afregning sker med 1/3 hver den 1. i månederne januar, februar og marts i det følgende kalenderår”

Af de almindelige bemærkninger i lovforslaget (Folketingstidende 2005-06, tillæg A, lovforslag nr. L 207, s. 6646-6648) fremgår bl.a.:

”2. *Ændringer som følge af aftalen om en kommunal finansieringsreform*

...

Skatten af skattepligtige dødsboer beregnes ved manuelle ansættelser for mellem- og boperioden under ét. Efter de gældende regler fordeles provenuet herfra med 40 pct. til staten, 20 pct. til amterne og 40 pct. til kommunerne.

I overensstemmelse med aftalen om en kommunal finansieringsreform foreslås det, at den kommunale andel fra og med 2007 bliver nedsat til 1/3, mens staten får 2/3 af provenuet, ligesom det gælder for de øvrige skatter fra dødsboer og for en række øvrige skattearter.

Ved at udforme delereglerne ensartet opnås en mindre administrativ forenkling. Ændringen vurderes ikke at medføre større ressourcebesparelser, men den vil forenkle budgetlægningen og afregningsopgørelserne – ikke mindst i kommunerne.

...

3. Andre ændringer

...

Provenumæssige konsekvenser for stat og kommuner

Konsekvenserne af det foreliggende lovforslag skal ses i sammenhæng med de af indenrigs- og sundhedsministeren samtidig hermed fremsatte lovforslag om ophævelse af lov om amtskommunal indkomstskat, om begrænsninger i den kommunale skatteudskrivning for 2007 og om regulering af de kommunale bidrag til regionerne i 2007.

Samlet set har lovforslagene kun meget begrænsede økonomiske konsekvenser for den samlede offentlige sektor og for borgerne under ét. De foreslåede ændringer medfører i det store og hele alene omfordelinger af skatteindtægterne mellem staten og kommunerne.

Virkningerne af dette lovforslag er indregnet i byrdefordelingsberegningerne, der fremgår af forslaget til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner som fremsættes samtidig med dette lovforslag af indenrigs- og sundhedsministeren.

I det følgende belyses de økonomiske konsekvenser af nærværende lovforslags enkelte elementer.

...

Ændring af den kommunale andel af dødsboskatten ved manuelle skatteansættelser af dødsboer

I overensstemmelse med aftalen om den kommunale finansieringsreform foreslås det at nedsætte den kommunale andel af dødsboskatten vedrørende de

manuelle eller endelige skatteansættelser for dødsboer fra de gældende 40 pct. til 33,3 pct., svarende til andelen for den maskinelt ansatte dødsboskat.

Provenuedgangen ved nedsættelsen skønnes at udgøre ca. 50 mio. kr. årligt. For den enkelte kommune varierer dødsboskatten betydeligt fra år til år, da skatten primært fremkommer fra et begrænset antal større dødsboer. Provenueeffekten af forslaget er indregnet i de samlede økonomiske virkninger af den kommunale finansieringsreform, og fremgår af indenrigs- og sundhedsministerens forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.”

I bemærkningerne til den foreslåede § 92, stk. 1 og 4, er anført bl.a. (Folketings-tidende 2005-06, tillæg A, lovforslag nr. L 207, s. 6653):

”Til nr. 1

Efter de gældende regler i dødsboskattelovens § 92, stk. 1, tilfalder dele af dødsboskatten kommunen og amtskommunen. I overensstemmelse med aftalen om en kommunal finansieringsreform foreslås det, at dødsboskatten efter § 30 og mellempriodeskatten efter § 14 skal fordeles med 1/3 til kommunerne og 2/3 til staten.

...

Til nr. 3

Efter de gældende regler i dødsboskattelovens § 92, stk. 4, skal staten over for kommunerne og amtskommunerne afregne deres andele af dødsboskat m.v. Som konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, skal dødsboskattelovens § 92, stk. 4, ændres, idet staten fremover kun skal afregne dødsboskat til kommunerne.

Bestemmelserne i den gældende dødsboskattelovs § 92, stk. 4, 3. og 4. pkt. om efterreguleringer af dødsboskatten m.v. medtages ikke i forslaget til nyaffattelse af § 92, stk. 4. Det er en konsekvens af de ændringer af efterreguleringerne af indkomstskatter fra tidligere år, der er foreslået i det forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat, som indenrigs- og sundhedsministeren har fremsat samtidig med dette lovforslag.”

I det samtidig fremsatte lovforslag nr. L 190 af 29. marts 2006 om forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat, hvorved bl.a. den hidtidige § 16 b om efterregulering ved ændret skatteansættelse blev ophævet, er anført bl.a. (Folketingstidende 2005-06, tillæg A, lovforslag nr. L 190, s. 6252-6254):

"3.2 Efterreguleringer

Efterreguleringen af indkomstskat og udligning til vækstkommunerne vil blive foretaget på grundlag af en opgørelse 1. maj i året to år efter indkomståret svarende til den nuværende opgørelsesdato for efterreguleringer. I forlængelse af ændringen af budgetteringen af indkomstskattegrundlaget foreslås det at afskaffe alle efterreguleringerne af indkomstskatten fra tidligere år. Efter gældende regler foretages efterreguleringer for indkomstår op til 14 år tilbage i tiden. Afskaffelsen af disse efterreguleringer skal endvidere ses i lyset af, at efterreguleringerne – ligesom restancereglerne, der også foreslås afskaffet – navnlig har været begrundet i ligningsopgavens placering hos kommunerne.

...

4.1.2 Efterreguleringer fra tidligere år

Afskaffelsen af efterreguleringerne fra tidligere år skal ses i sammenhæng med, at efterreguleringer – ligesom restancereglerne som også foreslås afskaffet – navnlig har været begrundet i ligningsopgavens placering i kommunerne.

Afskaffelsen af efterreguleringerne fra tidligere år vil have en positiv effekt for de kommuner, der ville have fået negative reguleringer af skat og omvendt en negativ effekt for de kommuner, der ville have fået positive reguleringer af skat, som dog modereres, idet reguleringer er undergivet udligning. Samlet vurderes afskaffelsen af disse efterreguleringer kun at medføre en mindre omfordeling."

Anbringender

Parterne har gentaget deres anbringender.

Gentofte Kommune har vedrørende den principale påstand anført navnlig, at Folketinget med den klare ordlyd i dødsboskattelovens § 92, stk. 1, 1. pkt., har udtrykt et utvetydigt ønske om, at kommunerne skal oppebære 1/3 af dødsboskatterne.

Lovgrundlaget skal være klart og utvetydigt, for at staten kan oppebære en kommunes andel af dødsboskatten. Enhver usikkerhed om hjemmelsgrundlaget, herunder tvivl om, hvorvidt den udøvende magt som led i lovgivningsprocessen har informeret Folketinget om de anvendte procedurer og de konsekvenser, som den ved lov nr. 514 af 7. juni 2006 gennemførte ændring af dødsboskat-

telovens § 92 efter Skattestyrelsens opfattelse har, må føre til, at staten skal fralægge sig den berigelse, som staten opnår ved at oppebære den fulde dødsboskat.

Det må være klart, at staten alene kan oppebære den fulde dødsboskat i de situationer, hvor det er utvivlsomt, at § 92, stk. 4, afskærer staten fra at afregne den kommunale 1/3 af dødsboskatten til den pågældende kommune, fordi der ikke foreligger de for beregningen af boskatten nødvendige oplysninger den 1. maj i året 2 år efter dødsåret. I alle andre situationer skal der i overensstemmelse med § 92, stk. 1, ske afregning af 1/3 af den dødsboskat, der kan beregnes, til kommunerne. Det må påhvile Skattestyrelsen at sikre, at dette også sker.

Den "maskinelle" afregning af kommunernes andel af skatterne, som finder sted, giver ikke staten hjemmel til at oppebære kommunernes 1/3 af dødsboskatten i en situation som den foreliggende. Sagen handler ikke om statens "maskinelle" videreafregning af kommunernes andel af de opkrævede skatter, men om Skattestyrelsens ligning og manuelle indtastning af dødsboskattebeløb i slutskattesystemet.

Det forhold, at man på dødsboskatteområdet har fastholdt papirs selvangivelsen, således at Skattestyrelsen er nødsaget til at "indkoble" en fysisk person, som kan indtaste tallene i systemet, giver ikke staten hjemmel til at stille krav om, at Skattestyrelsen lige netop for så vidt angår dødsboskatten og kun denne skal have lignet (kontrolleret) selvangivelsen, inden kommunen har ret til 1/3 af dødsboskatten i henhold til § 92, stk. 1. Det fremgår således intet steds, at formålet med fordelingsbestemmelsen i § 92, stk. 1, er, at fordelingen skal ske på et grundlag, der er mere "objektivt og autoritativt" end det grundlag, som anvendes ved statens afregning af andre skatter. Det fremgår ej heller af forarbejderne, at en på grundlag af den selvangivne indkomst simpel beregning af dødsboskatten – et skattebeløb som fremgår af boregnskabet, som Skattestyrelsen modtager sammen med selvangivelsen – anses for at påføre styrelsen så store administrative byrder, at staten kan tilegne sig den fulde dødsboskat fra sådanne boer.

Hertil kommer, at et ønske om forenklinger – med henblik på at sikre en ordning, som er nemmere at administrere for Skattestyrelsen – ikke i sig selv giver staten hjemmel til i strid med fordelingsbestemmelsen i § 92, stk. 1, gennem Skattestyrelsens tilrettelæggelse af administrationen af ordningen at fratage kommunerne deres 1/3 af dødsboskatten fra en række boer.

Skattestyrelsen er tværtimod forpligtet til at tilrettelægge administrationen af ordningen på en sådan måde, at formålet med fordelingsbestemmelsen, nemlig at 1/3 af de samlede dødsboskatter skal tilfalde kommunerne, og at 2/3 skal

tilfalde staten, bliver opfyldt, så vidt dette overhovedet er muligt.

Før ændringen i 2006 mistede kommunerne ikke nogen andel af dødsboskatten gennem skattemyndighedernes tilrettelæggelse af arbejdet, men Skattestyrelsen kan naturligvis ikke fastholde en selvvalgt måde at gøre arbejdet på, når det må konstateres, at en sådan fastholdelse i strid med fordelingsbestemmelsen i § 92, stk. 1, påfører kommunerne et uforudset provenutab.

Skattestyrelsen har heroverfor anført navnlig, at dødsboskattelovens § 92 efter ordlyden, sammenhængen og forarbejderne skal forstås sådan, at kommunerne får en andel af de dødsboskatter, der er manuelt indberettet til slutskattesystemet den 1. maj i året 2 år efter dødsåret som grundlag for en maskinel afregning til kommunerne via fordelingsystemet. Sådan har bestemmelsen også været administreret efter fast, velkendt og langvarig praksis.

Det følger af § 92, stk. 4, at der er en skæringsdag, nemlig den 1. maj i året 2 år efter dødsåret. Det er med andre ord klart, at der går en bom ned denne 1. maj, og at kommunen i givet fald ikke har krav på 1/3 af dødsboskatter, jf. stk. 1, der kommer efter denne dato. Dette vil navnlig have betydning for de større og/eller komplicerede og dermed mere tidskrævende boer.

Efter ordlyden af § 92, stk. 4, 1. pkt., skal kommunens andel afregnes på grundlag af de "oplysninger, der foreligger". Det er givet, at der ikke menes alle oplysninger, der findes et eller andet sted. Der skal i sagens natur være tale om "oplysninger" om dødsboskatter, og ordene "der foreligger" må naturligt forstås som oplysninger om dødsboskatter et bestemt og relevant sted, nemlig der hvor man i det hele taget fordeler skatter mellem staten og kommunerne, dvs. i fordelingsystemet, der henter oplysninger fra slutskattesystemet. Det er alene disse registrerede oplysninger, som kan danne grundlag for den maskinelle afregning af kommunens andel førstkommande januar-marts, jf. stk. 4, 2. pkt. Det giver ikke nogen mening at forstå ordlyden på en anden måde, også fordi systemet så ikke hænger sammen.

For de omhandlede boer var dødsboskatterne ikke registreret i slutskattesystemet inden den 1. maj i året 2 år efter dødsårene 2007-2012, og Gentofte Kommune har derfor ikke krav på yderligere andel af dødsboskatterne for disse år.

Det må kræve sikre holdepunkter i forarbejderne, hvis en bestemmelse skal fortolkes på en anden måde end hidtil, når lovteksten – som her – er uændret på det afgørende punkt. Det er klart, at ophævelsen af efterreguleringerne i 3. pkt. ikke kan ændre fortolkningen af den ordinære fordeling efter 1. pkt. Der er ingen holdepunkter for, at det var tilsigtet, at grundlaget for fordelingen af dødsboskatter til kommunerne efter 1. pkt. fremadrettet skulle være noget andet end de registrerede oplysninger den 1. maj i året 2 år efter

dødsåret. De to berørte parter (staten og kommunerne) var i 2006 fuldt ud klar over mekanikken i systemet, der skulle køre videre som hidtil, bortset fra at efterreguleringerne blev skåret væk.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om Gentofte Kommune for indkomstårene 2007-2012 har modtaget sin andel af dødsboskat og afsluttende mellempriodeskat fra staten. Hovedspørgsmålet er, hvordan dødsboskattelovens § 92 skal fortolkes.

Efter § 92, stk. 1, 1. pkt., tilfalder 1/3 af dødsboskatten (som nævnt i § 30) og mellempriodeskatten (som nævnt i § 14) den kommune, hvortil afdøde svarede kommuneskat på dødsfaldstidspunktet, og 2/3 tilfalder staten.

Efter § 92, stk. 4, 1. pkt., afregner staten kommunens andel af indkomstskatter for mellemprioden og dødsboskat på grundlag af de oplysninger, der foreligger den 1. maj i året 2 år efter dødsåret.

Bestemmelserne indebærer efter deres ordlyd og sammenhæng, at en kommune kun har krav på at få udbetalt 1/3 af dødsbo- eller mellempriodeskatten i et bo, hvis andelen kan afregnes på grundlag af "oplysninger, der foreligger den 1. maj i året 2 år efter dødsåret". Spørgsmålet er, hvordan udtrykket "oplysninger, der foreligger" skal forstås i denne sammenhæng.

Gentofte Kommune har anført, at når et dødsbo er afsluttet, og boopgørelse og selvangivelse er modtaget af skattemyndighederne senest den 1. maj i året 2 år efter dødsåret, tilkommer der kommunen 1/3 af den dødsbo- og mellempriodeskat, der kan beregnes på grundlag af de heri indeholdte oplysninger. Subsidiært må det være afgørende, om dødsboet er færdigbehandlet af skattemyndighederne, uanset om oplysningen om skatteansættelsen er blevet indberettet til slutskattesystemet.

Skattestyrelsen har heroverfor anført, at kommunerne alene har ret til en andel af dødsboskatter, der er blevet indberettet i slutskattesystemet den 1. maj i året 2 år efter dødsåret.

Det er uomtvistet, at der ikke foreligger oplysninger i § 92, stk. 4's forstand, hvis der ikke er indgivet boopgørelse og selvangivelse den 1. maj i året 2 år efter dødsåret.

Højesteret finder efter ordlyden af § 92, stk. 4, 1. pkt., som den blev affattet ved lov nr. 166 af 24. marts 1999, og denne lovs forarbejder, at bestemmelsen må forstås sådan, at statens afregning af dødsbo- og mellempriodeskat skal ske på grundlag af de oplysninger, der den 1. maj i året 2 år efter dødsåret af skattemyndighederne efter skatteansættelse er indberettet til slutskattesystemet. Der

blev ikke ændret ved ordlyden af § 92, stk. 4, 1. pkt., ved lov nr. 514 af 7. juni 2006, hvorved § 92, stk. 4, fik sin nuværende affattelse, idet 3. og 4. pkt. om efterreguleringer udgik.

Den nævnte forståelse af § 92, stk. 4, 1. pkt., har som anført af Gentofte Kommune den konsekvens, at kommunerne efter afskaffelsen af efterreguleringer ved 2006-lovændringen ikke længere har sikkerhed for at få andel i dødsboskatter fra navnlig store boer, fordi registrering i slutskattesystemet ofte først sker efter 1. maj-fristen. Dermed får kommunerne samlet set en væsentligt mindre andel af skatten end den tredjedel, som er nævnt i § 92, stk. 1. Selv om denne konsekvens af 2006-loven ikke er omtalt i forarbejderne, finder Højesteret, at afskaffelsen af efterreguleringer ikke kan begrunde en ændret forståelse af § 92, stk. 4, 1. pkt., der som nævnt ikke blev ændret ved 2006-loven. Højesteret bemærker, at det må være et lovgivningsanliggende at træffe bestemmelse om, hvorvidt der skal ændres ved det grundlag, som en kommunes andel af dødsbo- og mellempriodeskat skal beregnes efter.

Højesteret tiltræder, at Gentofte Kommune ikke har godtgjort, at Skattestyrelsen (og tidligere SKAT) har handlet ansvarspådragende ved tilrettelæggelsen af sagsbehandlingen i forbindelse med skatteansættelse og indberetning til slutskattesystemet med henblik på afregning af dødsbo- og mellempriodeskat til kommunen, jf. dødsboskattelovens § 92, stk. 1 og 4.

Højesteret stadfæster herefter dommen.

THI KENDES FOR RET:

Landsrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for Højesteret skal Gentofte Kommune betale 300.000 kr. til Skattestyrelsen.

Sagsomkostningsbeløbene skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.